

این دیگر چه شکلی از «حکومت قانون» است؟

گزارش نشریه «یونگه ولت» از اعتصاب غذای پناهجویان بایرن

(گفتگوی گیتا دوپرتال با اشکان خراسانی - ۲۹ ژوئن ۲۰۱۳)

ترجمه: مینا خانی

یک هفته است که پنجاه و پنج پناه جو در مونیخ دست به اعتصاب غذا زده اند و به نظر می رسد که مصمم به ادامه ی آن تا آخرش هستند. اشکان خراسانی که از کشور ایران است، سخنگوی این پناه جویان است. پناهجویانی که در مونیخ برای حق انتخاب محل زندگی خود دست به اعتصاب غذای خشک زده اند.

یک هفته است که پنجاه و پنج پناهجو در کمپی در قسمتی از ریندرمارکت (مرکز خریدی در مونیخ) دست به اعتصاب غذا زده اند و در عین حال پنج روز است که اعتصاب غذای خشک کرده اند. آن ها به این شکل می خواهند مطالبات شان برای حق پناهندگی در آلمان را به پیش ببرند. چرا برای مطالبات تان اعتراضی را انتخاب کرده اید که جان تان را به خطر می اندازد؟ در حال حاضر وضعیت سلامت پناهجوها چگونه است؟

بسیار و یک نفر از بچه های ما که از نیجریه، اتیوپی، پاکستان و کشور های دیگر به آلمان فرار کرده اند، باید تا الان راهی بیمارستان می شدند، چرا که دچار افت شدید فشار خون شده اند، یا از حال رفته اند و یا بیهوش شده اند. یکی از آنها که وارد بخش مراقبت های ویژه « آی سی یو» شده بود، در حال حاضر دوباره از بیمارستان مرخص شده است. پنج نفر به دلیل اینکه توانایی ادامه ی اعتصاب را نداشتند مجبور به شکستن زود هنگام اعتصاب غذا شدند. اما این شکستن به این معنا نیست که آنها تسلیم شده اند، بلکه با وجود خطرات جانی دوباره به پنجاه اعتصاب کننده ی دیگر خواهند پیوست و ادامه خواهند داد. اعتصاب کنندگان اصرار بر دریافت عنوان پناهندگان سیاسی تحت تعقیب را دارند. پناهجویان اعتصابی تحت هیچ شرایطی نمی پذیرند که این حق بنیادی که در قانون اساسی آلمان هم درج شده بیش از این از آنها سلب شود.

وزیر امور اجتماعی بایرن، کریستینه هادرت هاور و وزیر امور داخلی بایرن، یواخیم هرمان که هر دو از حزب اتحادیه سوسیال مسیحی می باشند این اتهام را به پناهجویان وارد کرده اند که آنها با تحت فشار گذاشتن قانون حکومتی خواهان بررسی سریع تر پروسه ی پناهندگی شان هستند. نظر شما چیست؟

بهتر است این سیاست مداران انقدر بی ربط حرف نزنند. اگر کار به جایی رسیده است که عده ای جان خود را از دست می دهند، تنها به خاطر اشتباهاتی است که دولت و حکومت بایرن مرتکب آن شده است. در حقیقت برای آنان مردن و نمردن ما هیچ اهمیتی ندارد. ما را در کمپ های پناهجویی حبس می کنند، حق کار کردن و تحصیل را از ما می گیرند، هیچ آزادی عملی نداریم، تهدید به بازگشت به کشورمان می شویم، توسط پلیس با رفتارهای نژادپرستانه کنترل می شویم. سال هاست پذیرفته اند که بسیاری از ما به دلیل ناامیدی از شرایط و ذلت دائمی و فشار دولتی دست به خودکشی می زنیم.

این دیگر چه شکلی از حکومت قانون است که ما بخواهیم از آن باج بگیریم؟

یک نمونه از باج خواهی این است که به ما گفته شده است: « اعتصابیون زمانی از حمایت های پزشکی برخوردار می شوند که اعتصاب غذای خشک خود را بشکنند و آب بنوشند.» ما تا زمانی که به حقوق ما بر اساس ماده ی شانزده قانون اساسی توجه نشود چیزی نخواهیم نوشید.

نظرتان راجع به پیشنهادی که اداره های مربوطه مبنی بر بررسی پرونده ی تمام اعتصابیون تا دو هفته ی دیگر چیست؟

کرامت انسانی و حقوق اساسی انسان ها چیزی نیست که قابل مذاکره باشد. تنها دو راه وجود دارد: «پناهجویان به عنوان پناهنده های سیاسی در آلمان پذیرفته شوند و یا حکومت آلمان باید پاسخگوی افکار عمومی جهان باشد که به چه دلیل و چگونه عده ای در خیابان های مونیخ جان خود را به دلیل اعتصاب غذا از دست می دهند.»

آیا از سوی نهادهای دولتی بر روی پناهجویان اعتصابی فشاری اعمال می شود؟ برای نمونه می توانید خیلی کوتاه توضیح دهید که جمعه بعدازظهر چه اتفاقی افتاد؟

بله و کاملاً تکان دهنده است. در میان اعتصابیون زنی وجود دارد که دارای دو فرزند است. اداره ی رسیدگی به امور جوانان این زن را تهدید به گرفتن بچه ها می کند. ما باید این مسئله را به این شکل ببینیم: این ادارات از درک و فهم مسئولیت شان امتناع می کنند، کودکان پناهجو را راهی کمپ هایی می کنند که باید در آن جا زندگی شان با درماندگی سپری شود. آنها هیچ علاقه ای به حقوق کودکان ندارند و حالا به طور وقیحانه ای ادعا می کنند که این مادر رفتاری غیرمسئولانه با کودکانش دارد، چرا که علیه این وضعیت می جنگد. خشونت بارتر از این نمی شود!

آیا با حرکت شما اعلام همبستگی و همراهی هم می شود؟

بسیار زیاد. از پنج شنبه دوازده نفر از گروه حمایتی پناهجویان که در بین آنان کسانی هستند که دارای پاسپورت آلمانی هستند با ما اعلام همبستگی کرده اند و وارد اعتصاب غذا شده اند تا زمانی که ما به مطالبات مان برسیم.

روزنامه ی یونگه ولت « دنیای جوان » 29 ژوئن 2013

منبع: پراکسیس